

Nietzsche güzellik konusunu değerlendirirken bir tanım getiriyor ve 'güzelliğin yavaş oku' diyordu.

Aniden insanı vuran değil, onu yavaş yavaş saran bir güzelliğin daha üstün olduğunu düşünüyordu. Güzellik insana işlemeliydi.

Bu güzelliğin rüyalarımıza sızacağından ve bizi bütünüyle ele geçireceğinden bahsediyordu Nietzsche.

Kim bilir Nietzsche'nin söyledikleri gerçekleşseydi, yavaş yavaş bizi saran bir güzellik hayatlarımızı rseydi, hayatın her anı, onu bir sis gibi saran bir güzellik bulutuyla, bir estetikle o güzellik tarafından ele geçirilmiş insanların yaratacağı dünya daha iyi bir dünya olacaktı.

Estetiğin olmadığı bir dünya yıkımların, ölümün ve vahşetindir.

Bunu biliyoruz. Ama yavaşça bizi saran değil, çok hızlı bir dünyada yaşıyoruz. Zaman bir şimşek gibi akıp geçiyor. Her şey gitgide daha fazla işık hızına erişmek peşinde.

Haberleşme, yeni medyaların kullanımı, üretilen imgeler, yayılım, her şey bu şimşek hızında yaşanıyor. Bu hız, bu 'delirium' güzelliği yaratmaya ve onu yaşamaya engel teşkil edecek mi, etmeyecek mi-sorun bu! Bizi sarmayan, bize nüfuz etmeyen, bizi kuşatmayan bir gzellikse söz konusu olan, dünya da güzelden arınacak, soyutlanacak mı?

Bu doğruysa eğer, hız bizi güzellikten arındıracaksa bu yok edişin yöntemi olacaktır. İnsanın bunu kabullenmesi olanaksız. İnsan kendisini güzelliğin içinden var eden bir yaratıktır.

Ve güzel için direnmek bir erdemdir.

Gzeli hızın içinde yaşamalıyız, eğer hız aşılamayan ufuk hattıysa.

Bu sergi bu saptamanın nasıl doğurulacağını yntemleştiriyor.

Hasan Bülent Kahraman